

Den økonomiske og finansielle krises følger for udviklingslandene og udviklingssamarbejdet

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2010 om den økonomiske og finansielle krises følger for udviklingslandene og udviklingssamarbejdet (2009/2150(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til G20-topmødet i Pittsburgh den 24.-25. september 2009 og G20-topmødet i London den 2. april 2009,
- der henviser til G8-topmødet i L'Aquila, Italien, den 8.-10. juli 2009,
- der henviser til FN's millenniumerklæring af 8. september 2000, der fastlægger millenniumudviklingsmålene (MDGs) som målsætninger fastsat i fællesskab af det internationale samfund, bl.a. med henblik på udryddelse af fattigdom og sult,
- der henviser til "The European Consensus on Development¹ og EU's adfærdskodeks om komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik²,
- der henviser til Monterreykonsensusen vedtaget på den internationale konference om finansiering af udvikling i Monterrey, Mexico, den 18.-22. marts 2002,
- der henviser til Pariserklæringen om bistandseffektivisering og Accrahandlingsplanen,
- der henviser til rapporten fra Den Internationale Valutafond (IMF) med titlen "The Implications of the Global Financial Crisis for Low-Income Countries—An Update" offentliggjort i september 2009,
- der henviser til IMF-rapporten med titlen "Global Economic Outlook - Sustaining the Recovery" offentliggjort i oktober 2009,
- der henviser til IMF-rapporten med titlen "World Economic Outlook Update" offentliggjort i januar 2010,
- der henviser til beretningen fra Verdensbanken med titlen "Protecting Progress: The Challenge Facing Low-Income Countries in the Global Recession" offentliggjort i september 2009,
- der henviser til beretningen fra Verdensbanken med titlen "Global Development Finance: Charting a Global Recovery 2009", der blev offentliggjort i juni 2009,
- der henviser til beretningen fra Verdensbanken med titlen "Global Economic Prospects - Crisis, Finance and Growth" offentliggjort i januar 2010,

¹ EFT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

² Rådets konklusioner 9558/07 af 15. maj 2007.

- der henviser til Den Årlige Europæiske Beretning om Udvikling med titlen "Overcoming Fragility in Africa - Forging a New European Approach" offentliggjort i oktober 2009,
- der henviser til rapporten udarbejdet af konsulentfirmaet HTSPE med titlen "The Aid Effectiveness Agenda: Benefits of a European Approach" for Kommissionen og offentliggjort i oktober 2009,
- der henviser til rapporten fra FN's arbejdsgruppe om millenniumudviklingsmålene "MDG Gap Task Force" med titlen "Strengthening the Global Partnership for Development in a Time of Crisis" offentliggjort i september 2009,
- der henviser til UNCTAD's rapport med titlen "Trade and Development Report, 2009" offentliggjort i september 2009,
- der henviser til UNCTAD-rapporten "The Least Developed Countries Report 2009: The State and Development Governance",
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om topmødet i FAO og fødevareresikkerhed¹,
- der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2009 om følgerne af den internationale finansielle og økonomiske krise for udviklingslande og udviklingssamarbejde²,
- der henviser til sin høring om den globale finanskrisens virkninger for udviklingslandene og udviklingssamarbejdet, der fandt sted den 10. november 2009, og især til professor Guttorm Schelderups bidrag om illegale pengestrømme og skattely,
- der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2009 om G20-topmødet i Pittsburgh den 24. og 25. september 2009³,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2009 om årsberetningerne for 2007 fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD)⁴,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2006 om det nye finansielle instrument i forbindelse med millenniumudviklingsmålene⁵,
- der henviser til den fælles beslutning om finanskrisens følger for AVS-landene, som blev vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 3. december 2009 i Luanda,
- der henviser til Domstolens afgørelse af 6. november 2008 om det retlige grundlag for

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0102.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0029.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0028.

⁴ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0185.

⁵ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 396.

afgørelse 2006/1016/EF¹.

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet²,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. april 2009 om støtte til udviklingslandene med henblik på overvindelse af krisen (KOM(2009)0160),
 - der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 5. april 2005 om nye kilder til udviklingsfinansiering: en undersøgelse af mulighederne (SEK(2005)0467),
 - der henviser til konklusionerne fra mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 18.-19. maj 2009 om støtte til udviklingslandene med henblik på overvindelse af krisen,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 15. september 2009 med titlen "Udviklingspositiv politikkoherens - politikrammer for en EU-dækkende strategi" (KOM(2009)0458) og til konklusionerne fra mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 17. november 2009 om udviklingspositiv politikkoherens og den operationelle ramme for bistandseffektivitet,
 - der henviser til FN's konference om den internationale finansielle og økonomiske krise og dens følger for udviklingen og til vedtagelsen af resultatet af konferencen i FN's generalforsamling med resolution 63/303 af 9. juli 2009,
 - der henviser til konferencen om nyskabende finansiering i Paris den 28.-29. maj 2009 og den internationale konference om udviklingsfinansiering i Doha den 28. november -2. december 2008,
 - der henviser til henstillingerne fra formanden for FN's ekspertudvalg vedrørende reformer af det internationale monetære og finansielle system offentliggjort i marts 2009,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel og Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0034/2010),
- A. der henviser til, at nye vækst- og udviklingsøkonomier oplevede en vækst på kun 2,1 % i 2009 sammenholdt med en vækst på 6,1 % i 2008,
- B. der henviser til, at den globale handel med varer forventes at falde med 17 % i 2009, mens investeringer i handel og infrastruktur aftager som følge af kreditstramningen, og der henviser til, at de mindst udviklede lande er blevet særligt hårdt ramt af krisen,
- C. der henviser til, at de internationale finansieringsinstitutioner gør deres yderste for at

¹ Sag C-155/07, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union; EUT C 327 af 20.12.2008, s. 2.

² EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63.

opfyldte udviklingslandenes behov og vil stå over for alvorlige lånebegrænsninger, medmindre der rejses mere kapital,

- D. der henviser til, at den globale krises indvirkning på mellemindkomstlande ikke bør ignoreres,
- E. der henviser til, at den mangelfulde lovgivning, overvågning og kontrol med finanssektoren samt manglerne ved de indførte redskaber til overvågning og hurtig varsling samt visse politikker ført af internationale finansieringsinstitutter har forårsaget og fremskyndet en systemisk krise af globale dimensioner, der kræver en omarbejdning af de eksisterende paradigmer, der bør omfatte international kompensation og fordeling af byrderne,
- F. der henviser til, at skattely, som tilbyder et sted at skjule penge, tilskynder til at undergrave god regeringsførelse, især med hensyn til beskatning og retsstatsprincipperne; der henviser til, at de illegale kapitalstrømme fra udviklingslandene skønnes til at udgøre 641-941 mia. USD, hvilket rundt regnet er ti gange så meget som den globale udviklingsbistand,
- G. der henviser til, at korrruptionen på verdensplan efterhånden er nået op på 50 mia. amerikanske dollars ifølge Transparency Internationals beretning for 2008, hvilket svarer til næsten halvdelen af de samlede ODA'er og de nødvendige investeringer for at sikre målene med hensyn til drikkevand og folkesundhed,
- H. der henviser til, at Den Europæiske Union er den største bistandsdonor, idet EU tegner sig for ca. 60 % af den globale bistand i 2008, og at Kommissionen skønner, at der vil være et underskud på 22 mia. USD i forhold til de oprindelige løfter om officiel udviklingsbistand (ODA) i 2009,
- I. der henviser til, at nedgangen i de udviklede økonomiers indtægter, som skyldes den globale krise, uundgåeligt vil føre til et fald i den officielle udviklingsbistand (ODA) på et tidspunkt, hvor ekstern bistand er af største betydning for udviklingslandene,
- J. der henviser til, at alle EU-løfter (99 %) faktisk er fra eksisterende tilsagn; at 8,8 mia. fremskyndes, således at der er fare for, at der i de kommende år vil være mindre udviklingsbistand til rådighed af bistanden i de kommende år;
- K. der henviser til, at en europæisk løsning til forbedring af bistandseffektiviteten kunne medføre en effektivitetsgevinst på mellem 3 og 6 mia. euro om året for perioden 2010-2015,
 - 1. er yderst bevidst om, at der i de sidste to år har været en række globale kriser (fødevarer-, energi-, klima-, finans-, økonomiske og sociale kriser), der har alvorlige virkninger for industrilandene og de nye vækstøkonomier, men ødelæggende konsekvenser for de fattige befolkningsgrupper i udviklingslandene, idet over 200 millioner arbejdstagere er udsat for ekstrem fattigdom verden over, og mere end en sjettedel af verdens befolkning lider af hungersnød;
 - 2. understreger, at EU er forpligtet til at hjælpe udviklingslandene med at tackle de byrder, der er forbundet med den globale økonomiske krise og klimaforandringerne, som de er

uden skyld i; opfordrer i denne forbindelse indtrængende medlemsstaterne til fuldt ud at opfylde deres ODA-tilsagn til udviklingslandene;

3. opfordrer til et fornyet engagement i bestræbelserne på at nå millenniumudviklingsmålene i 2015 og opfordrer til en udvidet koordineret indsats med udsigt til revisionen af millenniumudviklingsmålene i 2010; opfordrer alle medlemsstater til at give den størst mulige støtte til FN's topmøde om millenniumudviklingsmålene i 2010 og opnå enighed om en fælles holdning hertil;
4. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at opfylde deres ODA-løfter både på bilateralt og multilateralt niveau;
5. opfordrer medlemsstaterne til at øge omfanget af ODA for at opfylde deres fælles mål med en ODA/bruttonationalindkomst-andel på 0,56 % inden 2010 og målet med 0,7 % ODA/BNP for 2015; opfordrer endvidere til, at de intensiverer deres bestræbelser på at forbedre effektiviteten af bistanden ved gennemførelse af Pariserklæringen og Accra-handlingsplanen ved bedre at koordinere deres indsats med hinanden, ved at forbedre støttemekanismernes forudsigelighed og holdbarhed, ved at fremskynde leveringen af bistanden, ved at fortsætte afbindingen af bistanden samt ved at øge bistandsmodtagernes optagelseskapacitet; støtter det nye internationale initiativ med henblik på gennemsigtighed i bistanden, som sigter mod at forbedre bistandsoplysningernes tilgængelighed og derved øge dens legitimitet og muligheden for at sikre sig, at den anvendes på den mest effektive måde for at bekæmpe fattigdom; opfordrer alle medlemsstater, som endnu ikke har tilsluttet sig dette initiativ, til at gøre det;
6. understreger, at selvom opfyldelsen af ODA-løfterne er nødvendig, er det stadig ikke tilstrækkeligt for at klare udviklingssituationen, og gentager sin opfordring til Kommissionen om aktivt at fremme de allerede eksisterende innovative udviklingsfinansieringsinstrumenter og om snart at finde nye finansieringskilder;
7. bemærker med bekymring faldet i den officielle udviklingsbistand til folkesundhed, navnlig til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, som er afgørende for opfyldelse af millenniumudviklingsmålene; påpeger, at en sund og stærk arbejdsstyrke er en forudsætning for økonomisk udvikling;
8. opfordrer Kommissionen til at presse på med reformen af det internationale udviklingssamarbejde;
9. understreger, at den igangværende reform af den internationale bistandsarkitektur ikke bør resultere i en tilbagegang i forhold til hvad der hidtil er opnået, hvad angår udvikling, og at den ikke må blive et røgslør for medlemsstater, der prøver at svigte deres løfter;
10. er af den opfattelse, at udviklingsbistandens størrelse alene ikke giver tilstrækkeligt grundlag for at bedømme effektiviteten og nyttevirkningen af EU's udviklingstiltag;
11. er af den opfattelse, at den vigtigste prioritet fortsat bør være at overvinde den finansielle og økonomiske krise;
12. understreger behovet for fortsat at yde bistand og hele tiden at tilpasse den til nye realiteter og omstændigheder;

13. understreger, at den globale økonomiske krise har skabt behov for et forbedret udviklingssamarbejde, både hvad angår kvantitet og kvalitet;
14. understreger, at kreditklemmen, den usikkerhed, der er affødt af den negative økonomiske spiral, og faldet i den internationale handel, investeringer og overførsler fra migrantarbejdere har været de kanaler, hvorigennem krisen er blevet overført fra de industrialiserede lande til udviklingslandene, og at EU på alle disse områder må vedtage initiativer og gøre sig gældende på den internationale scene på en samordnet, vidtfavnende og sammenhængende måde;
15. opfordrer Rådet og Kommissionen til, når de overvåger deres udviklingspolitikker og -instrumenter, også at sørge for at minimere utilsigtede konsekvenser for udviklingslandenes økonomier, som f.eks. øget afhængighed af udviklingsbistand med negative følger for vækst, lønninger og beskæftigelse og fremkomst af illegal afpresning og korruption;
16. opfordrer Rådet og Kommissionen til at forbedre koordinationen af det bilaterale og multilaterale udviklingssamarbejde, da mangler på dette område er en af de hovedfaktorer, der undergraver udviklingsbistandens effektivitet;
17. anerkender, at den mangelfulde lovgivning, overvågning og kontrol med finanssektoren samt visse politikker ført af internationale finansieringsinstitutter har vist sig ude af stand til at afbøde krisen, idet de i stedet har forstærket dens negative virkninger; understreger, at indførelsen af sådanne betingelser drastisk har reduceret udviklingslandenes muligheder for at reagere på den økonomiske afmatning ved at vedtage foranstaltninger med skattelettelser;
18. understreger, at der skal tilvejebringes en storstilet reaktion på den økonomiske og finansielle krise, at ingen finansiell institution, intet markedssegment eller nogen jurisdiktion må undtages fra regulering eller tilsyn, og at gennemskuelig og ansvarlighed hos alle parter skal udgøre hjørnестenen i en ny type international finansiell forvaltning;
19. bifalder på den ene side de forbedrede lånefaciliteter for lavindkomstlande, som IFI'erne giver adgang til, hvor der lægges mere vægt på at stille midler til rådighed for de fattigste, på fattigdomsbekæmpelse og på understøttelse af væksten i udviklingslandene; udtrykker dog stor bekymring for risikoen for og truslen om en forøgelse af udviklingslandenes gæld og en ny krise i gældens levedygtighed; og opfordrer regeringerne til meget hurtigt at reformere de internationale finansieringsinstitutter;
20. anmoder Kommissionen om at undersøge muligheden af at gennemføre Verdensbankens forslag om en sårbarhedsfond, der skal finansiere fødevarer-sikkerhed, social sikring og menneskelig udvikling;
21. opfordrer G20-landenes ledere til ufortøvet at skride til handling for at realisere det løfte, de afgav på topmødet i Pittsburgh i september, om at reformere den globale udviklingsarkitektur og som led heri flytte mindst 5 % af IMF-kvoteandelene til nye vækst- og udviklingsøkonomier og mindst 3 % af Verdensbankens aktier med stemmeret til udviklingslande og overgangslande;

22. understreger, at det er nødvendigt med en reform af den globale økonomiske styring for at sikre udviklingslandene en bedre repræsentation i beslutningsforaene; foreslår i denne forbindelse at udvide G20 med mindst én repræsentant for udviklingslandene, særlig for de mindst udviklede lande, som kunne være formanden for G77;
23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til særligt at lægge vægt på at fremme og beskytte anstændigt arbejde samt på bekæmpelse af diskrimination på grund af køn og børnearbejde ved i dette øjemed at følge anbefalingerne fra Den Internationale Arbejdsorganisation, hvis rolle bør øges;
24. understreger nødvendigheden af at gå over til et internationalt forvaltningssystem, som beskytter de svageste mennesker og lande, navnlig dem der er hårdest ramt af krisen, og som har ineffektive eller slet ingen sikkerhedsnet;
25. tager til efterretning, at IMF's medlemskab har godkendt tildelingen af 250 mia. USD særlige trækingsrettigheder (SDR), og at kun 18 mio. USD særlige trækingsrettigheder vil gå til udviklingslande; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og det internationale samfund til at undersøge Soros-forslaget om, at de velstående lande bør stille deres SDR til rådighed for en fond for globale offentlige goder såsom kampen imod klimaændringer og fattigdomsbekæmpelse;
26. opfordrer Rådet og Kommissionen til at træffe foranstaltninger for at tilvejebringe den stigning i støtten til de internationale finansielle institutioner, som der blev opnået enighed om på G20-topmødet;
27. anmoder Rådet og Kommissionen om at gøre sig til fortaler for en ambitiøs reform af IMF.
28. opfordrer til et stærkere makroøkonomisk samarbejde inden for G-20, en stærkere rolle for FN-systemet og en reform af de internationale finansielle institutioner med henblik på at sikre en koordineret reaktion på krisen og dennes virkninger i udviklingslandene;
29. beklager, at den finansielle sektor ikke fuldt ud har draget konsekvenserne af denne krise uden fortilfælde, til trods for at den har nydt godt af omfattende redningsaktioner fra statslig side; bifalder i denne forbindelse det løfte, som G20-lederne afgav på topmødet i Pittsburgh i september 2009, om at sikre, at den finansielle sektor kompenserer for de omkostninger ved krisen, som skatteydere, andre borgere og offentlige tjenester i såvel de udviklede økonomier som udviklingslandene har måttet bære;
30. er overbevist om, at en beskatning af banksystemet for at finansiere en indskudsforsikring eller en saneringsfond ville være et rimeligt bidrag fra finanssektoren til den globale sociale retfærdighed; slår også til lyd for en international afgift på finansielle transaktioner for at gøre det samlede skattesystem mere retfærdigt og skabe yderligere ressourcer til at finansiere udvikling og globale offentlige goder, herunder tilpasning af udviklingslandene til klimaændringen og afbødning af dens virkninger;
31. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge en meddelelse om, hvordan en afgift på internationale finansielle transaktioner bl.a. kan bidrage til opfyldelse af millenniumudviklingsmålene, rette op på de globale ubalancer og fremme bæredygtig

udvikling i hele verden;

32. anmoder om, at IMF med henblik på det næste G-20-møde udarbejder en rapport om det bidrag, det finansielle system skal yde for at betale for de byrder, der er forbundet med de forskellige regeringstiltag, med henblik på at undersøge alle de direkte og indirekte byrder, der er blevet pålagt de offentlige finanser, og navnlig deres indvirkning på udviklingslandenes budgetter;
33. konstaterer med stor bekymring, at udviklingslandene forventes at overvinde et finansielt underskud på 315 mia. USD i 2010, og at en forøgelse af skattetrykket i de mest sårbare lande vil sætte 11,6 mia. USD, der bruges på uddannelse, sundhed, infrastruktur og social beskyttelse, på spil; finder det derfor passende at undersøge grundlaget for en aftale med kreditorlande om indførelsen af et midlertidigt moratorium eller annullering af gæld for de fattigste lande, for at gøre det muligt for dem at gennemføre konjunkturdæmpende skattepolitikker, der kan afbøde de alvorlige virkninger af krisen; foreslår, at der gøres bestræbelser på at fremme ordninger med henblik på gennemsigtig gældsvoldgift;
34. bifalder medlemsstaternes initiativ med at gennemføre frivillige afgifter på luft- og søtransportemissioner for at bidrage til finansiering af omkostningerne ved nedbringelse af og tilpasning til klimaændringerne i udviklingslandene og opfordrer alle medlemsstater til at overveje at indføre tilsvarende afgifter;
35. opfordrer i overensstemmelse med sin beslutning af 21. oktober 2008 medlemsstaterne og Kommissionen til inden for rammerne af Den Europæiske Unions ordning for handel med emissioner at blive enige om at afsætte mindst 25 % af indtægterne fra auktionering af carbonemissionstilladelser for med offentlige investeringer effektivt at støtte udviklingslandene i bestræbelserne på at klare klimaændringerne;
36. anmoder Kommissionen og EU's medlemsstater om at støtte ethvert tiltag til bekæmpelse af klimaændringerne, som udviklingslandene er de første til at lide under, og i denne forbindelse forstærke teknologioverførslerne på passende vis;
37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at rette yderligere opmærksomhed på forholdet mellem miljøkrise og underudvikling og opfordrer dem indtrængende til at gøre bæredygtig udvikling og "grøn udvikling" til strategiske prioriteter for EU; opfordrer indtrængende EU til at stille yderligere midler til rådighed for bestræbelserne på at bekæmpe klimaændring i udviklingslandene, idet der også tages hensyn til det voksende antal miljøflygtninge;
38. glæder sig over Rådets tilsagn fra oktober 2009 om ikke at underminere 2015-målene med hensyn til bekæmpelsen af klimaforandringerne; opfordrer indtrængende Rådet til snarest muligt og inden for rammerne af Københavnsrådets konklusioner og de kompromisser, der er opnået blandt G20-landene, at nå til enighed om faste finansielle forpligtelser, der sætter udviklingslandene i stand til at klare de forværrede klimaforhold og sikre, at den bistand, der er behov for som følge af den økonomiske krise, ikke fører til, at de igen synker ned i overdreven ekstern gældsætning;
39. understreger den centrale betydning af indvandres pengehjemsendelser som kapitalstrømme, der direkte tilflyder målbefolkningerne i udviklingslandene, der hurtigt kan anvende disse penge til at dække presserende behov; opfordrer medlemsstaterne og

modtagerlandene til at lette overførslen af pengehjemsendelser og arbejde på at reducere omkostningerne i forbindelse hermed;

40. bifalder G8-ledernes løfte afgivet på topmødet i L'Aquila, Italien, i juli 2009 om at reducere omkostningerne ved pengehjemsendelser fra 10 % til 5 % inden for 5 år; mener, at øget markeds konkurrence og bredere rammebestemmelser er væsentlige foranstaltninger til at lette omkostningerne forbundet med pengehjemsendelsestransaktioner, idet man samtidig fremskynder anvendelsen af nye teknologier og fremmer finansiel inklusion af de fattige i udviklingslandene;
41. støtter skabelsen af offentlig-offentlige og offentlig-private initiativer for udvikling, baseret på offentlig ledelse med støtte fra private donorer, og som er i overensstemmelse med partnerlandenes prioriteter, som et middel til at øge ansvarlig og bæredygtig direkte investering i udviklingslandene og lette overførsel af teknologi;
42. minder om civilsamfundsorganisationernes, de lokale myndigheders og det decentraliserede samarbejdes afgørende rolle i forvaltningen af den økonomiske krises følger og udviklingsprocessen; anmoder i denne forbindelse Kommissionen om at gøre decentralisering til en målsektor for den europæiske finansielle bistand til udviklingslandene;
43. bifalder godkendelsen af "sårbarheds-FLEX"-mekanismen til understøttelse af AVS-landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet i bestræbelserne på at klare de sociale følger af krisen og opfordrer til, at midlerne udbetales hurtigt; understreger dog endnu en gang sin bekymring for, hvordan Kommissionen i de kommende år vil udfylde de finansieringsmæssige huller, der skyldes fremskyndelse af budgetstøtten;
44. anser handel for at være en vigtig drivkraft bag økonomisk vækst og fattigdomsbekæmpelse i udviklingslandene og opfordrer EU og medlemsstaterne til at sætte deres internationale indflydelse ind på at sikre, at udvikling forbliver et hovedpunkt i forhandlingerne i Doha-runden, og at denne ender med en vellykket, fair og udviklingsorienteret afslutning, idet EU-bistanden på området for handelspolitik i højere grad rettes mod fattigdomsbekæmpelse;
45. understreger, at EU i henhold til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal sørge for, at dens politik for handel, sikkerhed, indvandring, landbrug osv. fungerer på sammenhængende vis for på den ene side at begunstige udviklingslandene og for på den anden side at fremme et internationalt handels- og finanssystem, som er rimeligt og udviklingsorienteret;
46. minder på ny om, at princippet om udviklingsvenlig politikkoherens (PCD), der er anført i traktaten, er et nøglekoncept for opfyldelse af millenniumudviklingsmålene; opfordrer ligeledes indtrængende EU til at udvikle en handelspolitik, der er sammenhængende og i overensstemmelse med 2015-målene; opfordrer til udarbejdelse af solide retlige mekanismer til at sikre, at EU holdes ansvarlig for sine forpligtelser med hensyn til politikkoherens;
47. ønsker en bedre sammenhæng mellem EU's udviklingsbistand og de øvrige politikker; bemærker, at for eksempel markedsføring af EU-subsidierede landbrugsprodukter kan vanskeliggøre, at der skabes sunde markeder for fattige lokale landbrugeres produkter, og

dermed kan neutralisere bestræbelserne i de projekter, som har til formål at styrke det lokale landbrug;

48. er overbevist om, at en afbalanceret, fair og udviklingsorienteret afslutning på Doha-runden vil bidrage til den økonomiske genopretning efter krisen samt til fattigdomsbekæmpelse i udviklingslandene, skabelse af job af god kvalitet og nedbringelse af forbrugerpriserne; er derfor dybt bekymret over de manglende fremskridt i forbindelse med forhandlingerne under Doha-runden;
49. påpeger, at der for at opnå større finansiel stabilitet og en forbedret funktion af det globale handelssystem inden for WTO er behov for fremskridt i retning af et nyt internationalt monetært og finansielt system baseret på multilaterale bestemmelser, som behandler udviklingslandenes særlige problemer, og som falder inden for FN-rammen;
50. erindrer om, at strategien for handelsstøtte sigter mod at hjælpe udviklingslandene og de mindst udviklede lande med at forhandle, gennemføre og udnytte handelsaftaler, udbygge deres handel og fremskynde fattigdomsbekæmpelse; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre, at forpligtelserne vedrørende et fælleseuropæisk mål på 2 mia. euro om året inden 2010 opfyldes; anmoder Kommissionen om at fremlægge detaljerede oplysninger og tal vedrørende de budgetposter, der vil blive anvendt til finansiering af handelsrelateret bistand og handelsstøtte (foruden budgetpost 20 02 03) og til al finansiering af handelsstøtte, der stammer fra EU-budgettet;
51. bekræfter, at de økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA) skal være udformet som et redskab til at fremme udvikling og ikke kun bør anses for blot at være internationale handelsredskaber; opfordrer indtrængende Kommissionen til at arbejde i retning af en hurtig afslutning på forhandlingerne, idet der tages hensyn til den måde, hvorpå ØPA-bestemmelserne kan indvirke på AVS-landenes evne til at klare krisen;
52. bemærker, at det kraftige fald i mange udviklingslandes, navnlig de mindst udviklede landes, eksportindtægter har reduceret væksten og udviklingen i syd; opfordrer Kommissionen til – ved forhandling og gennemførelse af handelsaftaler, navnlig de økonomiske partnerskabsaftaler – at styrke sammenhængen i EU's udviklingspolitik og bl.a. fremme anstændigt arbejde, velfærd og jobskabelse samt sikre tilstrækkelig asymmetri og overgangsperioder i forbindelse med handelsforpligtelserne samt overholdelse af hvert enkelt lands prioriteter og passende høring af nøgleaktører og civilsamfundet;
53. er af den opfattelse, at udviklingslande, som i særlig grad er afhængige af udviklingsbistand, og som i høj grad er eksportorienterede, indtil videre er blevet hårdest ramt af krisen, eftersom de finansielle strømme fra nord til syd i stigende grad tørrer ud, og mange udviklingslandes indenlandske markeder er for svage til at opveje den faldende eksport;
54. anmoder Kommissionen om at vurdere AVS-landenes eksportafhængighed og dennes forenelighed med udviklingsmålene i landestrategidokumenterne;
55. noterer sig aftalen om den globale handelspræferenceordning (GSTP), en mekanisme der er etableret af 22 udviklingslande med henblik på at nedbringe afgifter og andre eksporthindringer for varer, der udveksles mellem disse lande, i et forsøg på at fremme

handelen mellem landene i syd og gøre den mere uafhængig af uro på verdenshandelsmarkederne.

56. mener, at protektionisme ikke er noget effektivt svar på krisen, og understreger sin opfordring til EU om at gøre sin del ved at nedbringe EU's handelshindringer og handelsforvridende støtte, der har været til så stor skade for udviklingslandene;
57. mener, at EU's udviklingspolitik bør respektere både EU's og udviklingslandenes interesser, og at gensidig åbning af markederne ikke bør opnås på bekostning af den økonomiske stabilitet i udviklingslandene, og kræver derfor passende tilsyns- og reguleringsrammer; anmoder Kommissionen, Rådet og EIB om at prioritere tilvejebringelse af mikrokreditfinansiering til SMV'er og smålandbrugere i udviklingssamarbejdet og derved fremme bæredygtige regionale økonomiske strukturer;
58. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den vil træffe foranstaltninger for at opfylde sine langsigtede udviklingsmål, samtidig med at den forbereder vedvarende udviklingsbistand og humanitær bistand i den periode, hvor udviklingslandene er særlig tynget af krisens byrder;
59. understreger, at den finansielle krises omfang, dybde og kompleksitet afspejler den manglende forbindelse mellem udviklingen af hhv. finanserne og realøkonomien samt eksistensen af stigende globale ubalancer og forværrede miljømæssige problemer på jorden, som der må rådes bod på for at få det økonomiske system ind på vejen til global bæredygtig udvikling;
60. udtrykker stor bekymring for, at den negative virkning af skattely kan udgøre en uoverstigelig hindring for den økonomiske udvikling i de fattige lande, idet de underminerer andre landes suverænitet, skader finansmarkedernes effektivitet og forringer ressourceallokeringen, undergraver de nationale skattesystemer og øger omkostningerne ved beskatning, idet de skaber incitamentet til at begive sig ud i økonomisk kriminalitet og skader den private indkomst, god regeringsførelse og økonomisk vækst og således forhindrer udviklingslandene i at investere i uddannelse, social sikring og menneskelig velfærd;
61. understreger, at skattely og off-shore-centre tilskynder til skatteunddragelsesstrategier (f.eks. ukorrekt prifsættelse på overførsler), skatteunddragelse og ulovlig kapitalflugt; understreger navnlig, at skattesvig i udviklingslandene fører til et årligt tab af skatteindtægter svarende til ti gange det beløb, der tilføres i udviklingsbistand fra de industrialiserede lande; opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at gøre kampen mod skattely, skatteunddragelse og illegal kapitalflugt fra udviklingslandene til en af deres højeste prioriteter; gentager i denne forbindelse sin overbevisning om, at automatisk udveksling af oplysninger bør udbredes globalt og gennemføres inden for en flerårig ramme;
62. bemærker, at der er dusinvis af skattely rundt om i verden, der sågar benyttes af nogle OECD-baserede selskaber for at undgå at betale skatter og afgifter til de udviklingslande, hvor de har indbringende aktiviteter, eller til deres hjemlande; anmoder Kommissionen om at aflægge beretning om, hvordan automatisk informationsudveksling kan udbredes globalt, og hvordan der kan gennemføres sanktioner mod usamarbejdsvillige skattely og disses brugere samt om, hvordan afrapportering på landebasis om overskud og betalt skat

kan gøres til en regel for transnationale selskaber i EU;

63. anerkender, at aftaler om udveksling af skatteoplysninger hverken fjerner de skadelige strukturer med isolerede skattesystemer eller manglen på offentlige registre eller styrker regnskabsaflæggelse, revision eller bevarelse af optegnelser; bifalder de skridt, G20 og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) har taget med henblik på bekæmpelse af skattely, men konstaterer og beklager, at de indførte kriterier, aftaler om udveksling af skatteoplysninger og eksisterende procedurer ikke vil være tilstrækkelige til at bekæmpe problemet med skattely og illegale pengestrømme; opfordrer OECD, G20 og EU til at vedtage mere stringente kriterier for identifikation af skattely og til at arbejde på en internationalt bindende multilateral aftale om automatisk udveksling af skatteoplysninger, der omfatter modforanstaltninger i tilfælde af, at aftalen ikke overholdes;
64. opfordrer EU, dets medlemsstater og de internationale finansieringsinstitutter til at støtte udviklingslandene i arbejdet med at opbygge deres indtægtsside og støtte kapacitetsudvikling inden for beskatning;
65. konstaterer, at halvdelen af samtlige illegale pengestrømme fra udviklingslandene er forbundet med forkert prisfastsættelse inden for handel, og gentager sin efterlysning af en ny bindende global finansieringsaftale, der tvinger transnationale selskaber, herunder deres forskellige datterselskaber, til automatisk at opgive de overskud, de indtjener, og de skatter, de betaler i de enkelte lande, for at sikre gennemsigtigheden i forbindelse med salg, overskud og skatter i samtlige jurisdiktionsområder, hvor de er aktive;
66. opfordrer Kommissionen til aktivt at fremme virksomhedernes sociale ansvar og miljøansvar med henblik på at give mulighed for en effektiv kontrol af følgerne af aktiviteter, gennemført af transnationale virksomheder og deres datterselskaber i udviklingslandene, på det sociale og miljømæssige område samt med hensyn til overholdelsen af menneskerettighederne;
67. bemærker med bekymring at en yderligere forværring af udviklingslandenes økonomiske velfærd kan føre til uacceptabelt høje arbejdsløshedsrater og stigende økonomisk migration; tilføjer, at sådanne migrationsstrømme kan føre til hjerneflugt fra udviklingslandene og skade disses fremtidige økonomiske vækst;
68. konstaterer, at der er behov for en egentlig forbedring af banksystemet i udviklingslandene som et konkret middel til at sikre investeringer udvikling og vækst i den finansielle sektor, indvandrerens pengehjemsendelser og kommercielle samt andre relevante udvekslinger, hvilket fører til social samhørighed samt politisk og økonomisk stabilitet;
69. bifalder Stolen Asset Recovery (StAR)-initiativet, som er indledt af FN's Kontor for Narkotika og Kriminalitet og Verdensbanken for at hjælpe udviklingslandene i kampen imod korruption, kriminelle aktiviteter og skatteunddragelse, og opfordrer medlemsstaterne til at ratificere FN's konvention om bekæmpelse af korruption;
70. understreger vigtigheden af at støtte udviklingslandene i opbygningen af effektiv kapacitet til i deres egen interesse at styrke kampen mod korruption og for retsstatsprincippet, god regeringsførelse og gennemsækelighed i de offentlige finanser

med henblik på at øge forudsigeligheden og gennemførelsen af budgettet samt kontrollen dermed; understreger vigtigheden af et parlamentarisk tilsyn med de offentlige finanser; fastholder behovet for at forbedre de internationale regnskabsstandarder, således at skattetænkning og skatteunddragelse undgås, herunder krav til transnationale selskaber om at udarbejde økonomiske rapporter på landebasis;

71. bifalder Den Europæiske Investeringsbank (EIB)'s håndhævelse af sin nuværende politik over for offshore-finanscentre; anmoder EU, medlemsstaterne og EIB om at påtage sig en ledende rolle i kampen mod skattely ved at vedtage regler om offentlige indkøb og udbetaling af offentlige midler, der forhindrer et selskab, en bank eller en anden institution, der er registreret i et skattely, i at nyde godt af offentlige midler; opfordrer EIB til som en del af bankens udbyggede retningslinjer at overveje behovet for, at selskaber og finansielle formidlere rapporterer om deres aktiviteter land for land;
72. konstaterer, at EIB har bestræbt sig på ikke at kanalisere sine garantier og investeringer gennem skattely; anmoder EIB om at træffe de nødvendige supplerende foranstaltninger til at sikre, at dette ikke sker indirekte; anmoder EIB om at aflægge beretning om dens politik over for offshore-finanscentre; anmoder EIB om at være særlig omhyggelig, når den fastlægger betingelser eller konditionalitetskriterier, således at den overholder EU's politiske mål og ILO's definition af "anstændigt arbejde" for dermed at sikre maksimering af hjælpen, inddragelse af det lokale erhvervsliv og understøttelse af kampen imod korruption; er af den opfattelse, at EIB bør lægge vægt på miljø- og udviklingsmæssig ekspertise i sin ansættelsespolitik;
73. anerkender den nuværende midtvejsrevision af EIB's eksterne låneaktiviteter og samarbejdsordninger, der skal fuldendes i 2010, og hvor Parlamentet fungerer som medlovgiver, som en væsentlig chance for at styrke EIB's rolle i udviklingssamarbejde med det prioriterede mål at nå millenniumudviklingsmålene inden 2015; mener i denne forbindelse, at projekter rettet mod nedbringelse af fattigdom skal prioriteres;
74. beklager det tendentielle fald siden 80'erne i de investeringer, der foretages i landbruget i udviklingslandene, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre fødevarer sikkerhed til en prioritet for Unionens udviklingspolitik og til derfor at øge støtten til landbruget, især fødevarerproduktionen, og udviklingen af landdistrikterne;
75. finder, at en af de største hindringer for økonomisk udvikling i udviklingslandene skal findes i potentielle entreprenørers begrænsede adgang til lån og mikrokreditter; understreger i øvrigt, at lånegarantier i de fleste tilfælde ikke er tilgængelige; opfordrer derfor Kommissionen og EIB til i massivt omfang at udvikle programmerne for adgang til lån og mikrokreditter;
76. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at støtte foranstaltninger til fremme af udviklingslandenes adgang til lån, herunder den helt afgørende kapitalisering af multilaterale udviklingsbanker og skabelse af en ramme, der sikrer, at udstedelsen af licenser til en række forskellige udbydere af finansielle tjenesteydelser opfylder lokalbefolkningens behov;
77. opfordrer Kommissionen til at tage nøje hensyn til de henstillinger, der er fremsat i denne betænkning, under udarbejdelsen af forslaget til afgørelse om EIB's eksterne udlånsmandat efter midtvejsrevisionen;

78. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, FN's organisationer, IMF, Verdensbanken, EU-medlemsstaternes medlemmer af IMF's og Verdensbankens repræsentantskaber og G20-landene.